

Okno do wszechświata

20 lat twórczości artystycznej

Anny Marii Fusaro

Polonia, 80 × 130 cm, olej na płótnie, 2024

Świat Anny Marii Fusaro

Przed osiemnastoma laty w Klubie „U Artystów” w moim rodzinnym Olsztynie Anna Maria Fusaro pokazała pierwszą w swojej karierze wystawę indywidualną, zatytułowaną *Mój świat*. Miałem zaszczyt zapoznać młodzieńką malarzkę z tamtejszym środowiskiem artystycznym, które entuzjastycznie przyjęło myśl zaprezentowania jej prac w jednej z lubianych galerii stolicy Warmii i Mazur.

Mój świat okazał się ciepły i przyjazny, a podróż do niego, którą umożliwiła olsztyńska wystawa, zapisała się w mojej pamięci wszystkich ją odwiedzających. Wernisaż zgromadził wielu ważnych i ciekawych ludzi, przybyli m.in. ówczesni członek Zarządu Województwa, przewodnicząca komisji kultury Rady Miasta, malarze i autorzy z Olsztyna. Sama Anna Maria Fusaro wobec nich omawiała zaskakująco dojrzałe swoje refleksje na temat światła. Ich ucieleśnieniem stały się maleńkie świece, które jako symbol „swego świata” rozdała obecnym na otwarciu swojej pierwszej ekspozycji. Nie ma już niestety z nami znanego olsztyńskiego malarza, Janusza Wierzyńskiego (1947–2023), który w 2007 roku wydatnie pomógł w organizacji wystawy Anny Marii Fusaro i był jej nieformalnym kuratorem.

Od tamtego czasu z uzdolnionej plastycznie nastolatki Anna Maria Fusaro

stała się dojrzałą artystką o imponujących kompetencjach nabytych na ceniowej uczelni artystycznej i ze znakomitą multidyscyplinarnym portfolio. Jestem pod wrażeniem rozwoju wrażliwości i techniki, jaki dokonał się przez dwadzieścia lat twórczości Fusaro. Zdjęcia z jej olsztyńskiego wernisażu pokazują jednak jasno, jak wielkim talentem rozporządzała już wtedy.

Rad jestem, że Anna Maria Fusaro, przygotowując dziś jubileuszowy projekt *Okno do wszechświata*, zdecydowała się nawiązać właśnie do swojej pierwszej wystawy indywidualnej. Cieszę się także, iż miałem okazję tamtą wystawę zobaczyć i uczestniczyć w jej wernisażu. Gdy pod koniec 2024 roku w Konsulacie Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej w Monachium otwieraliśmy kolejną z ekspozycji, tak wielu już w karierze młodej malarki, czytelny stał się mentalny pomost między „moim światem” artystki początkującej a wszechświatem twórczyni doświadczonej, która niniejszą publikacją otwiera nań dziś okno.

Rafał Wolski

Konsul Generalny Rzeczypospolitej
Polskiej w Monachium

Monachium, sierpień 2025

Myśl Wszechświata, 80 × 130 cm, olej na płótnie, 2023

Kiedy wyobraźnia jedna się z poezją

Anna Maria Fusaro, młoda polska artystka – jej drogi po Europie, za Odrą, jej powroty, jej podróże do siebie, do poznawania, do przekraczania granic wyobraźni, umiejscowień. Szwajcaria, Niemcy, Austria, Włochy, Liechtenstein i polski dom, wracanie, tu. Pracownia w ogrodzie wrastającym w ścianę sosnowego lasu. Południowe okno, las niczym kurtyna teatralna i tancerka w jednym – żywiczne ciało i wiatr, światłocienie.

Anna Maria dużą część dzieciństwa spędza w Monachium, potem wyjeżdża do Wrocławia. Ono, niczym zerwany latawiec, uleciało, a i zostało w podświadomości, by wracać w obrazach, symbolach. Już jako dziecko maluje obrazy, gra na skrzypcach – obserwuje świat, nadzwyczaj uważnie, a także z naturalną dla dziecka świeżością.

W wieku nastoletnim zadziwia edukatorów wnikliwością spostrzeżeń, ciekawością, uporem dociekania, zwłaszcza wtedy, kiedy rozpoczyna edukację jako gimnazjalistka w polskiej wsi. W zakolach i zatokach lasów małe, stare domostwa za zagonami kwiatów i grządkami warzyw, ruiny spalonego młyna nad strugą – nowe przestrzenie, jakże inne od miejskich. Ścigane wiatrem chmury – ich ucieczki i powroty. Nocne niebo wyraźne, bez światła metropolii – szukanie gwiazd.

Jej nowy świat, nierzeczywisty. Magia, efemeryczność światła. Las – nakładanie cieni, słoneczne prześwietlenia liści – ruchome obrazy, nie sylwetki, przedmioty, a teatr światła.

Właśnie wtedy poznaje Anię. Doskonale pamiętam jej radość i naturalność – szczególną, wyjątkową. Rozmawiamy, w każdej chwili mam wrażenie, że wychodzi do mnie ze swojej baśni, by opowiedzieć, zaprosić do niej, podzielić się tajemnicą odkrytych światów. Jej pierwsze obrazy – prawdziwe, stworzone tam z odnalezionych motywów w przestrzeni z pozoru ukrytej i niewidocznej, nazywanej przez nią baśnią, bajką. Imponuje rówieśnikom bogactwem wiedzy z różnych dziedzin. Czyta namiętnie książki. Zawsze skromna, uśmiechnięta, uważna, z rozwianymi włosami, słońcem w oczach. Dzieli czas na szkołę, naukę gry na skrzypcach, zajęcia z ceramiki i na malowanie obrazów. Stawia trudne pytanie – grać na skrzypcach czy malować?

Wrocław – nowe miejsce, nowa droga do kreatywności. Liceum „ALA”, artystyczna szkoła średnia oraz pierwsze wystawy i pierwsze dojrzałe myśli o sztuce. Plenery w różnych krajach, podróże po Europie, własne wystawy – nowe, coraz trudniejsze pytania o istotę wszechświata, człowieka, światła, barwy, baśni. Anna Maria ciągle pyta i poszu-

kuje: dróg, kolorów, wcieleń, znaczeń i ról sztuki. Bez malarstwa nie wyobraża sobie życia – sztuka jest jej lustrem, pytaniem, odpowiadaniem, radością, trudem. Determinacja i wolność!

Docieka i poszukuje istoty tworzenia – coraz więcej pytań, często w podróży. Florencja, Wiedeń, Rzym, Amsterdam, Kraków, Liechtenstein, Szwajcaria i znów Wrocław stają się dla niej miej-

Smok, 100 × 80 cm, olej na płótnie, 2024

Opuszcza Wrocław dla Florencji. Wielojęzyczna, zdolna dziewczyna z Polski w rozbawionym amerykańskim i międzynarodowym towarzystwie studenckim – rzetelnie studiuje stare techniki malarskie, poznaje prace dawnych mistrzów. Zwiedza muzea, galerie, świątynie. Fascynacja malarstwem starej szkoły florenckiej i poszukiwania inspiracji. Maluje, przygotowuje wystawy, odwiedza Polskę, swój dom, przyjaciół.

scem spotkań z wielkim malarstwem, a i miejscem dialogu o sztuce.

Po akademii jest w drodze już do siebie, czuje, że wolna od rygoru wyczerpujących studiów może się zająć tym, co pragnie – to droga pewna, otwarta. Oddać się bezgranicznie tworzeniu, tego chce. Malarstwo to po prostu jej miłość. Okno na świat otwiera kluczem własnych umiejętności. Jest sprawcza, samodzielna, ambitna

oraz konsekwentna w realizacji zadań, jakie sobie wyznacza. Często pracuje w plenerze. Barwna, w kapeluszu, na uliczkach starych europejskich miast. Za sztalugą jest jak dyrygent przed orkiestrą. W kolorowym stroju i pozie z teatru staje się symbolem ze snów, legend. Kocha malowanie – jej obrazy fascynują odniesieniami, barwą, scenografią, ale są też świadectwem owej miłości do tworzenia, odtwarzania obrazów wyobraźni – rajskim kuszeniem. Jej światło – odrealniony dialog odkrywania i gubienia kształtu, barwy, swoiste dotykane ulotności światów. Transformacja tego, co zdaje się niewidzialne, ledwie odczuwalne, w obraz ze świata zapomnianego, miniętego, a w swej istocie upragnionego, wymarzonego. Poszukuje lub wyznacza sobie nowe drogi i powroty. Symbolizm, portrety, pejzaże, architektura – teatry na setkach płócien. Jej obrazy są w wielu domach, w różnych krajach Europy.

„Kieruję się intuicją, wsłuchuję się w siebie, by nie ogłuchnąć na własny osąd światów... Otwieram okno do wszechświata” – tak należy ją rozumieć. Zaprasza w podróż do światów istniejących, a zda się niewidzialnych, nieznanych, ukrytych często w snach, marzeniach, wyobrażeniach czy wizjach. Zauważa, jak często, jak zbyt często człowiek nie znajduje determinacji dziecka, by zobaczyć prawdę o sobie, by zobaczyć to, co jeszcze przed dorosłością było widziane. Symboliczny koncept, teatralna sceneria

uaktywniają archetypiczne emocje – piekło i raj. „Jestem ciągle w podróży, ciągle w drodze rozwijania i weryfikowania swych sił artystycznych. Wciąż podążam wybraną wiele lat temu drogą, niezwykle uczącą pokornego widzenia świata, to droga do siebie, czasami bardzo trudna” – tak należy ją rozumieć, a też i jej obrazy są otwartymi oknami wolności myśli, dialogiem, wędrówką w czasoprzestrzeni.

Radosna, przepełniona optymizmem, zaprasza do Wszechświata... otwiera okno. „Jestem na mojej drodze – niezależnie od tego, czy jestem w Dolinie Renu, Paryżu czy we Wrocławiu. Jestem nadal w drodze do siebie” – tak należy ją rozumieć. Jednocześnie skrzętnie i wiernie przechowuje pierwsze dziecięce wizualizacje świata. Wzbogacona doświadczeniem, zdobytą wiedzą, obserwacją, umiejętnościami prezentuje swoje prace w przestrzeniach wystawienniczych Europy, zdobywa serca odbiorców. Artystka intuicyjnie dokonuje twórczych wyborów, jej wyobrażenia jedna się z poezją, „przeprowadza przez okno”, tam, gdzie człowiek może spotkać siebie i prawdę. Anna Maria zawierzyła sobie, by nie zgubić światła, idzie własną artystyczną drogą... Można ją było spotkać nad Odrą we Wrocławiu... Buduje w sobie mosty, by nie zgubić siebie i światła z wartości trwałych jak wiekowe nadodrzańskie dęby... Jeżeli prawdziwie czegoś szlachetnego pragniemy, cały wszechświat nam pomaga...

Łucja Kołodziejczyk
kurator wystaw

Taniec ciał niebieskich, 80 × 65 cm, olej na płótnie, 2025

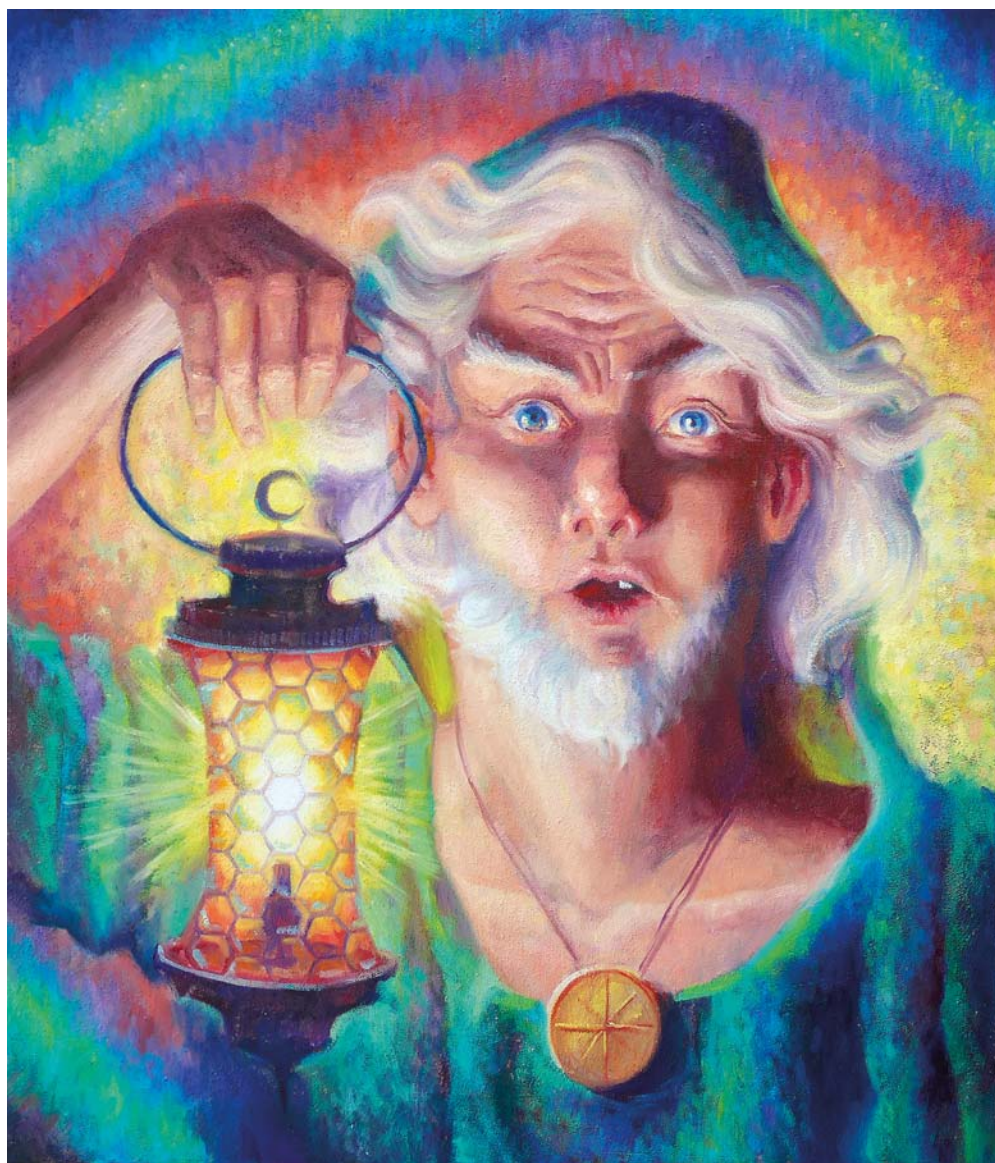
Barwy muzyki, 50 × 70 cm, olej na płótnie, 2010

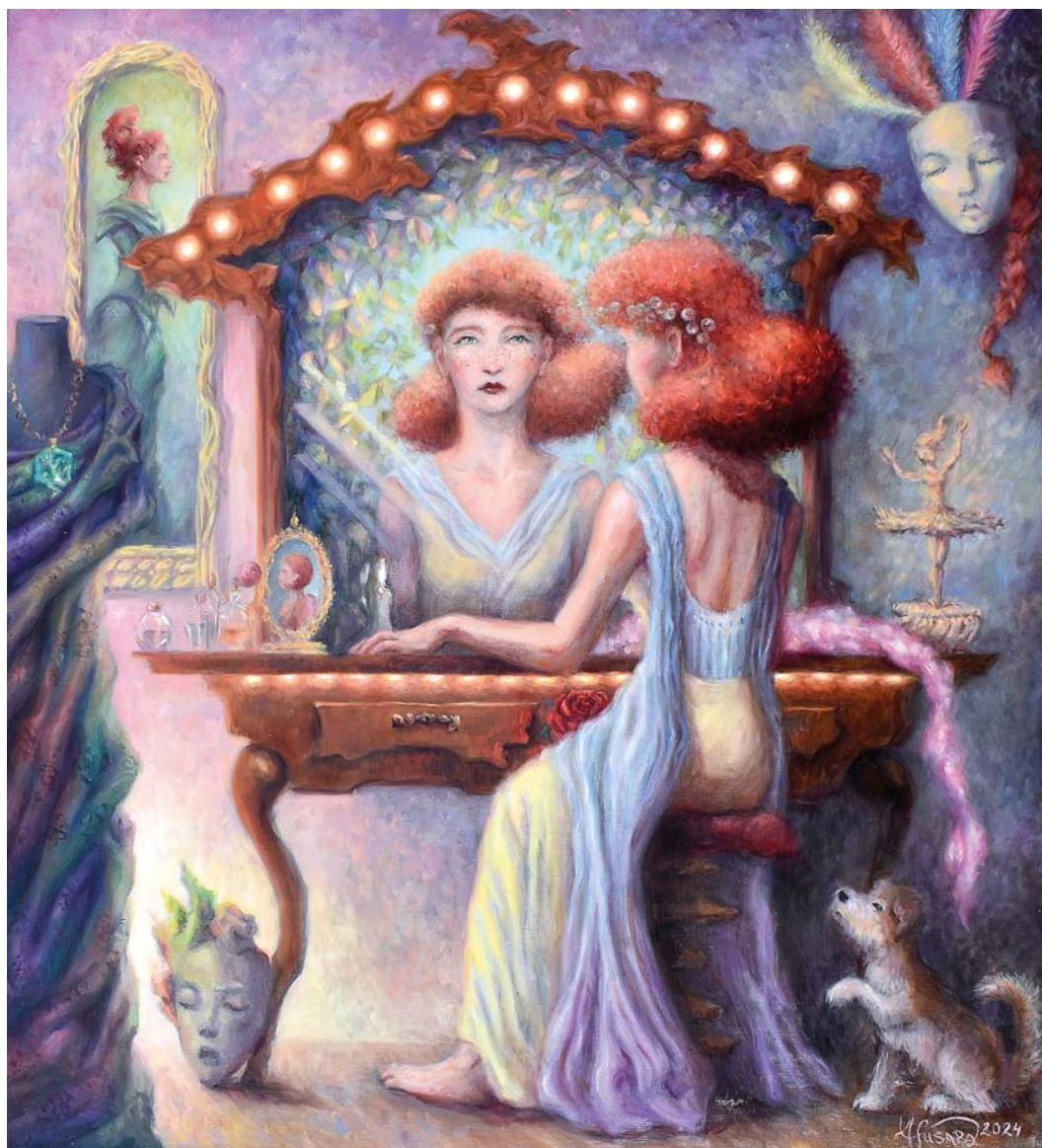
Przebudzenie, 100 x 70 cm, olej na płótnie, 2012

Życzenie, 100 x 80 cm, olej na płótnie, 2009

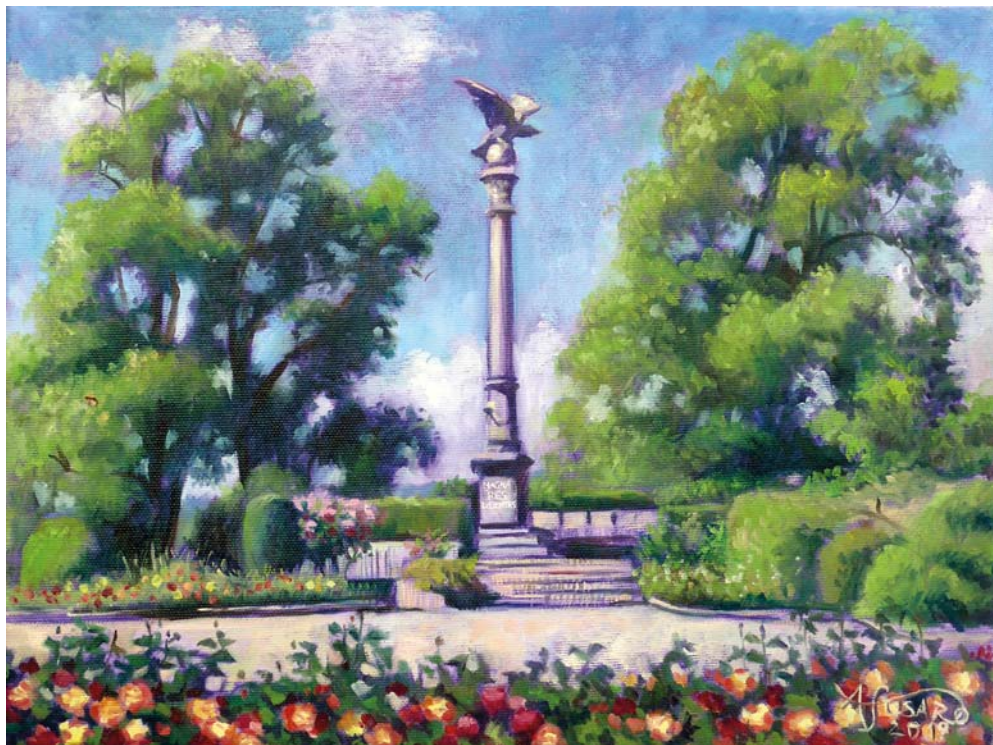
Diogenes, 60 × 70 cm, olej na płótnie, 2018

W garderobie, 90 × 100 cm, olej na płótnie, 2024

Etiuda sentymentalna, 80× 60 cm, olej na płótnie, 2025

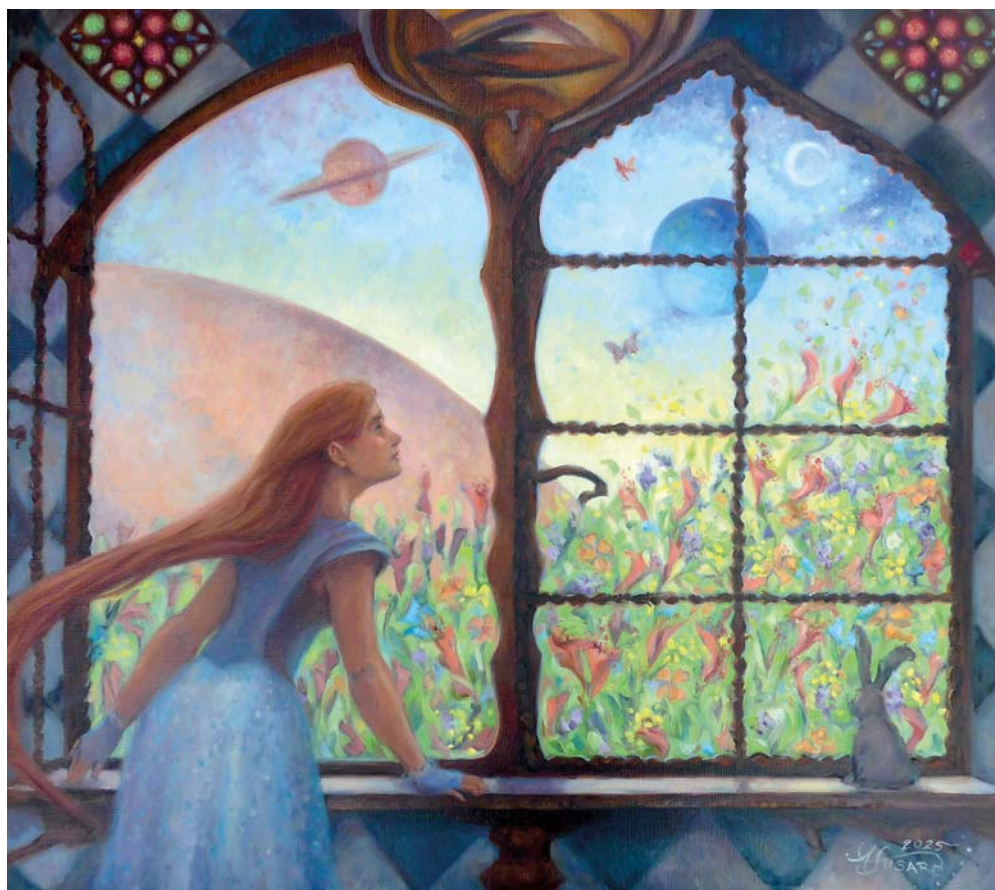
Magna Res Libertas (pomnik w Rapperswil, Szwajcaria), 40 × 30 cm, olej na płótnie, 2018

Archanioł Michał, 23,5 × 30 cm, tempera żółtkowa na desce, 2024

Matka Boska Częstochowska, 46 × 54 cm, tempera żółtkowa na desce, 2024

Okno do wszechświata, 90 × 80 cm, olej na płótnie, 2025

Fot. Jerzy Fusaro

Anna Maria Fusaro urodziła się w 1988 roku w Monachium. Już w dzieciństwie chciała zostać malarką. Z fascynacją tworzyła obrazy i uczęszczała na prywatne zajęcia z rysunku i malarstwa. Po ukończeniu Liceum Plastycznego we Wrocławiu w 2008 roku kontynuowała edukację artystyczną we Florenckiej Akademii Sztuki na kierunku tradycyjne malarstwo olejne, której dyplom uzyskała w 2013 roku.

W kwietniu 2026 roku minie 20 lat od świadomej decyzji podjęcia malarskiej drogi zawodowej, która przyczyniła się do powstania pierwszej wystawy wspólnie z koleżanką w Trzebnicy w 2006 roku pod kuratorstwem Łucji Kołodziejczyk oraz do pierwszej wystawy indywidualnej w Olsztynie w 2007 roku, zainicjowanej przez obecnego Konsula Generalnego w Monachium Rafała Wolskiego. Od tego czasu artystka stworzyła prawie 1 000 obrazów, zaprezentowała swoje prace na przeszło 40 ekspozycjach w sześciu różnych krajach, a jej dzieła znalazły się w prywatnych kolekcjach w Europie i Stanach Zjednoczonych.

Jej dorobek artystyczny cechuje siłą wyrazu oraz głębia i skupia się wokół

krajobrazów, pejzaży miejskich, portretów, dzieł symbolicznych oraz – od 2024 roku – również wokół ikon. Zdobyla popularność, malując w plenerze w Szwajcarii i w Księstwie Liechtensteinu, których mieszkańcy docenili jej umiejętność uchwycenia piękna regionu, co zaowocowało licznymi wystawami oraz artykułami i reportażami w regionalnych mediach. Malarka widzi punkt ciężkości swojej twórczości w obrazach symbolicznych, poprzez które przekazuje odbiorcy swoje wizje i otwiera przed nim nowy wszechświat. W duchu tej idei powstała także powieść o tytule *Chooquatacka*, której jest współautorką.

W 2015 roku miała pierwszą wystawę w Klubie Muzyki i Literatury, co zapoczątkowało wiele wspólnych projektów artystycznych, których kulminacją była premiera filmu *Odra, poezja rzeki* w 2021 roku – zrealizowanego z pomysłu i inicjatywy dyrektora Ryszarda Sławczyńskiego. Dzięki temu wydarzeniu zadebiutowała oficjalnie jako współreżyserka. Otwarcie wystawy *Okno do wszechświata* w październiku 2025 roku przypada prawie, co do dnia, w 10. rocznicę pierwszego Klubowego wernisażu artystki.

Pierwsza wystawa indywidualna pt. *Mój Świat* w Klubie „U Artystów”, Olsztyn, wrzesień 2007

Wernisaż wystawy *Exprimo* w Galerii Wörthhof. Od lewej: Anna Maria Fusaro, Alexandra Spielmann (galerzystka, Galeria Spielmann), Monachium (Niemcy), 8 marca 2008. Fot. Johanna Hofmeir

Wernisaż wystawy *Im Lichte der Ewigkeit (W świetle wieczności)*. Od lewej: Alfred Wittenberger (muzyk), Christiane Sandpeck (galerzystka), Anna Maria Fusaro, Wiedeń (Austria), 24 września 2010. Fot. Johanna Hofmeir

Wystawy Anny Marii Fusaro

2006

- *Barwy lata* (wystawa podwójna), Trzebnicki Ośrodek Kultury

2007

- *Mój świat*, Klub „U Artystów”, Olsztyn
- *Melodie*, Dom Jakoba Boehme, Zgorzelec

2008

- *Exprimo*, Wrocławski Klub Anima
- *Exprimo*, Galerie Wörthhof, Monachium (Niemcy)
- *Pożegnanie lata*, Trzebnicki Ośrodek Kultury

2009

- Udział w międzynarodowych targach artystycznych „Art Liechtenstein”, Vaduz (Liechtenstein)
- *Im Lichte der Ewigkeit*, Einsteinstr. 169, Monachium (Niemcy)

2009/2010

- *W świetle wieczności*, Wrocławski Klub Anima

2010

- *Rozbiór* (wystawa podwójna), Bastion św. Jadwigi, Nysa
- *Rozbiór* (wystawa podwójna), Filharmonia Wrocławska

Targi artystyczne „Art Fair Europe”, Norymberga (Niemcy), 8–10 października 2011. Fot. Jerzy Fusaro

- *Im Lichte der Ewigkeit*, R2 Galerie, Wiedeń (Austria)

2011

- *Junge Kunst* (wystawa podwójna), Galerie Wilmsen, Maria-Thann (Niemcy)
- Udział w targach artystycznych „Art Fair Europe”, Norymberga (Niemcy)
- *Polnische Impressionen (Polskie impresje)* w ramach Dni Kultury Polskiej, Hotel Linde, Heiden (Szwajcaria)

2013

- *Światło i kolor*, Trzebnickie Centrum Kultury i Sportu
- *Anna Maria Fusaro malt Heiden*, Hotel Linde, Heiden (Szwajcaria)

2014

- *Symbolizm*, Klasztor św. Jadwigi, Trzebnica
- *W krainie jaźni*, Wrocławski Klub Anima

2015

- *Traumraum*, Hotel Linde, Heiden (Szwajcaria)
- *Traumraum*, Lichthof, Monachium (Niemcy)
- *Śpiący kosmos*, Klub Muzyki i Literatury, Wrocław

2016

- *Traumraum*, Kronen Galerie, Zurych (Szwajcaria)
- *Primavera*, Kasugallery, Monachium (Niemcy)

Dni Kultury Polskiej w Heiden. Od lewej: Grupa MoCarta – Bolesław Błaszczyk, Paweł Kowaluk, Filip Jaślar, Michał Sikorski, Anna Maria Fusaro (pośrodku), Heiden (Szwajcaria), 12 listopada 2011. Fot. Jerzy Fusaro

Zakończenie roku akademickiego Florence Academy of Art. Od lewej: Anna Maria Fusaro, Daniel Graves (dyrektor), Susan Tintori (dyrektor wykonawczy), Florencja (Włochy), czerwiec 2013. Fot. Lynn Guo

- *Śpiący kosmos i W krainie jaźni*, Biblioteka Publiczna im. Stanisława Staszica, Warszawa
- *Anna Maria Fusaro malt das Rheintal*, Stellwerk, Heerbrugg (Szwajcaria)
- *Gemälde von Anna Maria Fusaro*, Schönheitswerk, Monachium (Niemcy)

2017

- *Anna Maria Fusaro malt Altstätten*, Biene Bank, Altstätten (Szwajcaria)

2018

- *Vita Naturae*, Hotel Linde, Heiden (Szwajcaria)
- *Der Mensch*, Scala Basel, Bazylea (Szwajcaria)

2020

- *Das Rheintal*, Galerie Ärzte am Markt, Heerbrugg (Szwajcaria)
- *Anna Maria Fusaro malt St. Gallen*, Göttepromotions, St. Gallen (Szwajcaria)

2022

- *Demaskarada*, Klub Muzyki i Literatury, Wrocław

2023

- *Demaskarada i Vita Naturae*, ODSK Piast, Wrocław
- *Demaskerade*, Galerie Kunstgießerei München (Niemcy)
- *Demaskerade*, Galerie L33, Werdenberg (Szwajcaria)

Anna Maria Fusaro maluje w Heiden (Szwajcaria), lipiec 2013. Fot. Jerzy Fusaro

- Wystawa w ramach IX festiwalu im. Włodka Szomańskiego „Nie tylko Gospel”, Mieroszowskie Centrum Kultury
- *Anna Maria Fusaro malt Liechtenstein*, Kulturhaus Rössle, Mauren (Liechtenstein)

2024

- *Demaskerade*, Scala Basel, Bazylea (Szwajcaria)
- Wystawa w Konsulacie Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej w Monachium (Niemcy)

Wystawa *Traumraum (Śpiący Kosmos)* w Kronen Galerie, Zurych (Szwajcaria), 6–10 stycznia 2016

Publikacje

- *Chooquatacka* – powieść przygodowa współautorstwa Anny Marii i Jerzego Fusaro, wydana w Niemczech w 2010 roku, a w Polsce w 2020 roku. Artystka zaprojektowała okładki do obu edycji.
- Obraz *Balans* (70 x 50 cm, olej na płótnie, 2009) Anny Marii Fusaro na okładce książki filozoficznej *Quest for Goodness* autorstwa Keitha W. Krasemanna, USA, 2011

Pierwszy vernisaż w Klubie Muzyki i Literatury (wystawa *Śpiący Kosmos*), Wrocław, 18 października 2015. Fot. Monika Pawłowska

Premiera powieści *Chooquatacka* w Klubie Muzyki i Literatury. Od lewej: Monika Pawłowska (prowadząca), Anna Maria Fusaro, Jerzy Fusaro, Wrocław, 6 marca 2020. Fot. Ryszard Sławczyński

Filmografia Anny Marii Fusaro

(reżyseria, zdjęcia i montaż)

- *Dreamer*, teledysk, Polska, 2007
- *Indywidualizm*, film artystyczny, Polska, 2008
- *Pielgrzymka do wieczności*, Tajemniczy Wrocław, odcinek I, reportaż, Polska, 2020
- *Światło na granicy – Tajemniczy Wrocław*, odcinek II, reportaż, Polska, 2020
- *Zapomniane słowa*, teledysk, Polska, 2021
- *Klub Muzyki i Literatury – wywiad z Dyrektorem Ryszardem Sławczyńskim*, reportaż, Polska, 2021
- *Danser encore*, reportaż, Polska, 2021
- *Odra, poezja rzeki*, współreżyser: Stanisław Melski, producent: Klub Muzyki i Literatury, film dokumentalno-artystyczny, Polska, 2021
- *Unter Strom*, współreżyser: Jerzy Fusaro, teledysk, Szwajcaria, 2023
- *Jubileusz Klubu Muzyki i Literatury – 65-lecie Klubu MiŁ*, reportaż, Polska, 2024

Premiera filmu *Odra, poezja rzeki* w Klubie Muzyki i Literatury. Od lewej: Anna Maria Fusaro, Stanisław Melski (aktor i reżyser), Aldona Struzik (aktorka), Ryszard Sławczyński (Dyrektor Klubu MiŁ), Wrocław, 18 września 2021. Fot. Janusz Gajdamowicz

Bibliografia prasowa (Anna Maria Fusaro w prasie)

- Piotrowska Aldona, *Trzebnica, otwarto wystawę w TOK-u: Takie talenty trzeba rozwijać*, „Nowa Gazeta Trzebnicka” 2006, nr 30, s. 8.
- Skraba Mateusz, *Exprimo..., „Prezentacje – ALA Autorskie Licea Artystyczne”* 2007/2008, s. 12–15.

Malowanie portretu podczas wystawy *Demaskerade (Demaskarada)* w Galerii L33, Werdenberg (Szwajcaria), 24 czerwca 2023. Fot. Jerzy Fusaro

- Juko, *Jej świat* – Anna Maria w *Animie*, „Polska Gazeta Wrocławska” 2008, s. 16.
- Leń Dorota, *Trzebnica. Wernisaż w Trzebnickim Ośrodku Kultury: Letnia wystawa*, „Nowa Gazeta Trzebnicka” 2008, nr 39, s. 7.
- Trummer Paul (fotografia), *Kreativ*, „Liechtensteiner Volksblatt” 2008, s. 6.
- Małecka Zofia, *To, co jej w duszy gra...*, „Gospodarz. Poradnik samorządowy” 2010, nr 2, s. 41.
- Stiller Vera, *Fusaro überrascht mit Reduzierung auf Wichtiges*, „Schwäbische Zeitung” 2011.
- Stiller Vera, *Mit wenigen Strichen Wesentliches erfasst*, „Der Westallgäuer” 2011.
- *Zaproszenie na wernisaż*, „Kurier Trzebnicki” 2013, nr 7, s. 7.
- Król Patrycja, *Wiosenny wernisaż*, „Panorama Trzebnicka” 2013, nr 6, s. 17.
- Król Patrycja, *Dorobek przeszłości to nasz skarb*, „Panorama Trzebnicka” 2013, nr 6, s. 17.
- Jełłaczyc Anna, *Anna Maria Fusaro*, „Kurier Trzebnicki” 2013, nr 10, s. 11.
- Strassnigg Kasia, *Anna Maria Fusaro malt Heiden*, „Aufwind, Mitteilungsblatt der Gemeinde Heiden” 2013, nr 7–8, s. 4.
- Abt Ueli, *Vom Heranwachsen der Ideen*, „Appenzeller Zeitung” 2013, nr 171, s. 31.
- Latzer Kurt, *Münchnerin malt Drei Brücken*, „Rheintalerische Volkszeitung” 2016, nr 185, s. 1.
- Latzer Kurt, *Münchnerin malt Drei Brücken*, „Der Rheintaler: Regionalteil für Rheintal und Appenzeller Vorland” 2016, s. 33.
- *Rheintaler Motive in Öl*, „Der Rheintaler: Ostschweiz” 2016, nr 199, s. 45.

- *Anna Maria Fusaro malt das Rheintal*, „Rheintaler Bote“ 2016, nr 35, s. 14.
- *Kunst im Stellwerk Heerbrugg: Anna Maria Fusaro malte das Rheintal*, „dr Dörfler“ 2016, nr 163, s. 10–11.
- Hilzinger Stefan (fotografia), *Malerischer Park auf Schleifpapier*, „Thurgauer Zeitung“ 2018, nr 247, s. 41.
- *Ausstellung „Unser Rheintal“: Eröffnung am 10. Juli*, „Der Rheintaler: Rheintaler Weekend“ 2020, nr 152, s. 18.
- *Anna Maria Fusaro ist wieder da*, „Upgrade Magazin Rheintal“ 2020, t. 1, s. 40–45.
- Gajdamowicz Janusz, *Odra – poezja rzeki*, „Gazeta Polska Codziennie“ 2021, s. 2–3.
- *Kunstwerk des Tages*, „Liechtensteiner Volksblatt“ 2022, s. 17.
- *Demaskarada*, „Przegląd“ 2022, nr 43, s. 66.
- *Kulturhaus Rössle: Anna Maria Fusaro malt Liechtenstein*, „Liechtensteiner Vaterland“ 2023, nr 208, s. 6.
- Kaufmann Julia, *Liechtenstein mit Ölwerken neu entdecken*, „Liechtensteiner Vaterland“ 2023, nr 214, s. 7.
- *Anna Maria Fusaro: wystawa w Monachium*, „Moje Miasto“ 2024, nr 6, s. 1 i 7.

Wernisaż wystawy *Anna Maria Fusaro malt Liechtenstein* (*Anna Maria Fusaro maluje Liechtenstein*) w Kulturhaus Rössle. Od lewej: Manuel Frick (Minister Kultury), Anna Maria Fusaro, Peter Frick (Wójt Gminy Mauren), Mauren (Liechtenstein), 19 września 2023. Fot. Jerzy Fusaro

Wernisaż wystawy Anny Marii Fusaro w Konsulacie Generalnym RP. Od lewej: Rafał Wolski (Konsul Generalny), Anna Maria Fusaro, Monachium (Niemcy), 29 listopada 2024. Fot. Jerzy Fusaro

W mediach o artystce

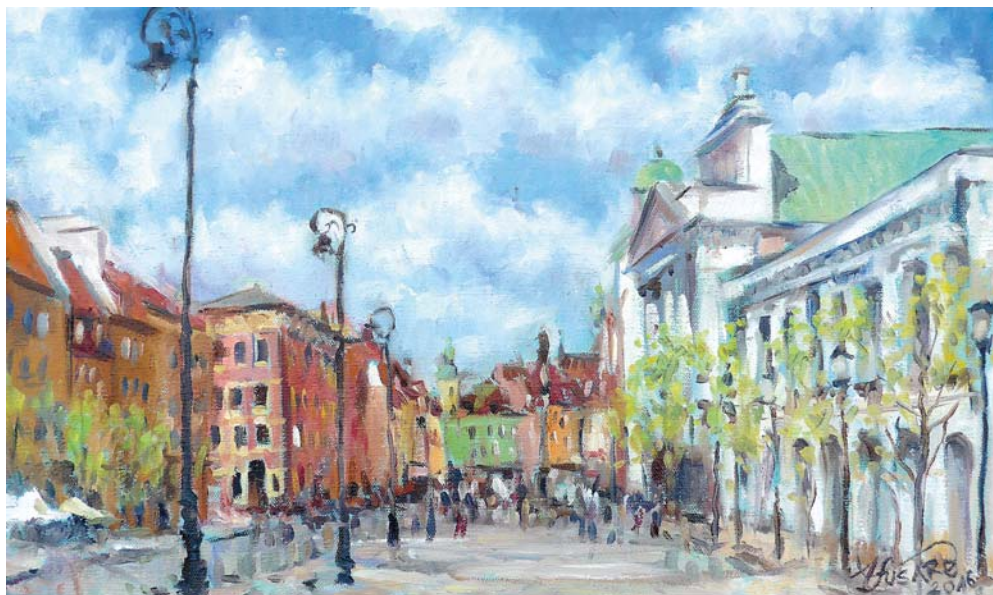
(materiały wideo i audio o Annie Marii Fusaro)

- **Telka**, wywiad Jerzego Tandeckiego z Anną Marią Fusaro, Andrzejem Kabatem (profesorem artystki) i innymi podczas wernisażu wystawy *Exprimo*, Wrocławski Klub Anima, 2008
- **Stern1TV**, trzy wywiady w trzech językach z Anną Marią Fusaro podczas międzynarodowych targów artystycznych „Art Liechtenstein”, Liechtenstein, 2009
- **Stern1TV**, wystąpienie Andreasa Scholza na wernisażu wystawy Anny Marii Fusaro w Galerie Wilmsen, Niemcy, 2011
- **GötterfunkenTV**, przemówienie Marcusa Schneidera otwierające wystawę *Der Mensch (Człowiek)* Anny Marii Fusaro, Bazylea, Szwajcaria, 2018
- **SuisseVideo**, interpretacja obrazu *Polaria* autorstwa Anny Marii Fusaro przez Priskę Zangger, Szwajcaria, 2022
- **Radio Liechtenstein**, wywiad Michela Erismanna z Anną Marią Fusaro podczas malowania w Vaduz, Liechtenstein, 2022

- **1FL News**, *Anna Maria Fusaro malt Liechtenstein (Anna Maria Fusaro maluje Liechtenstein)*, relacja z malowania w Balzers, Liechtenstein, 2022
- **Rheinwelten TV**, wywiad z Anną Marią Fusaro podczas malowania mostu na Renie, Szwajcaria, 2023
- **1FL News**, *Anna Maria Fusaro malt in Mauren (Anna Maria Fusaro maluje w Mauren)*, Liechtenstein, 2023
- **1FL News**, *Kulturminister Manuel Frick und Künstlerin Anna Maria Fusaro in den 1FL News (Minister kultury Manuel Frick i artystka Anna Maria Fusaro w 1FL News)*, Liechtenstein, 2023
- **1FL News**, *Anna Maria Fusaro malt in Liechtenstein (Anna Maria Fusaro maluje w Liechtenstein)*, relacja z wernisażu w Kulturhaus Rössle (Dom Kultury Rössle), Liechtenstein, 2023

Ratusz Wrocławski, 50 × 40 cm, olej na płótnie, 2024

Krakowskie Przedmieście, 50 × 30 cm, olej na płótnie, 2016

Zamek Królewski na Wawelu, 70 × 40 cm, olej na płótnie, 2011

Wernisaż Finisaż

10 października 2025 roku (piątek)
o godz. 18.00

12 stycznia 2026 roku (poniedziałek)
o godz. 18.00

W programie:

Magda Kocik – gitara
Giulio Regondi – *Etiuda* nr 1
Astor Piazzolla – *Milonga del Ángel*
Jorge Morel – *Sonatina*
cz. 1 *Allegretto*
cz. 2 *Andante espresso*
cz. 3 *Allegro*

W programie:

Projekcja filmu
Fragmenty powieści *Chooquatacka*
Anny Marii i Jerzego Fusaro
w interpretacji **Aldony Struzik**
oraz prezentacja strojów retro
Modowego Wehikułu Czasu

Redaktor naczelny

Redakcja i korekta

Oprac. graf. i DTP

Druk i oprawa

Ryszard Sławczyński

Patrycja Zygałło

Sławomir Pęczek – editus.pl

Books Factory – www.booksfactory.pl

© Copyright by Anna Maria Fusaro

© Copyright by Oficyna Wydawnicza „Akwedukt”

ISBN 978-83-974487-0-4

Wrocław 2025

KLUB MUZYKI I LITERATURY

pl. gen. T. Kościuszki 10, Wrocław • Galeria otwarta: pn.–pt. 10.00–19.00, sob. 12.00–18.00
tel. 71 344 43 30 • 506 85 50 00 • klubmil@wp.pl • www.klubmil.pl

Wydała Oficyna Wydawnicza Klubu MiL Akwedukt

Partnerzy:

Konsulat Generalny
Rzeczypospolitej Polskiej
w Monachium

Patronat:

Wrocław | miasto spotkań

www.annamariafusaro.com • art@annamariafusaro.com

Gaal, 40 × 50 cm, olej na płótnie, 2018

Na 1. stronie okładki: *Kultura*, 50 × 80 cm, olej na płótnie, 2025

Na 4. stronie okładki: *Pożegnanie*, 70 × 100 cm, olej na płótnie, 2024

ISBN 978-83-974487-0-4

9 788397 448704 >